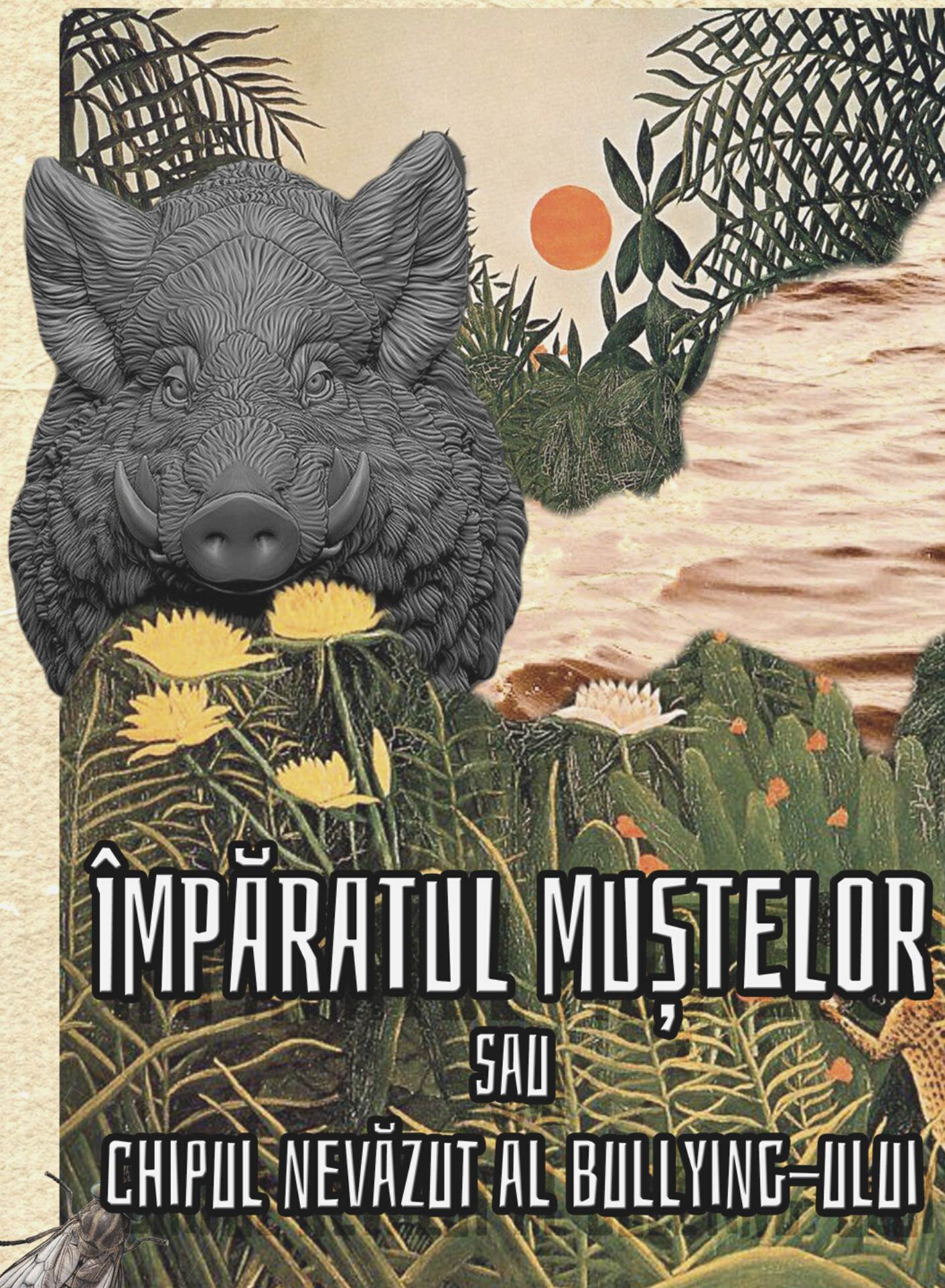

ÎMPĂRATUL MUȘTELOR

SAU

CHIPUL NEVĂZUT AL BULLYING-ULUI

DESPRE

HIGH SCHOOL TAKEAWAY
MENIURI LITERARE PENTRU LICEENI

**ȚI-AR PLĂCEA SĂ POTI ÎNȚELEGE MAI BINE
LITERATURA PE CARE O STUDIEZI
LA ȘCOALĂ?**

**SUNTEM SIGURI CĂ AI CITIT DEJA CĂRȚILE,
PIESELE DE TEATRU, POATE AI ȘI VĂZUT
O ECRANIZARE DUPĂ ACESTE OPERE.**

**DAR CUM ȚI S-AR PĂREA SĂ LE DESCOPERI
ȘI DIN PERSPECTIVA TEATRALĂ?**

**TEATRUL EXCELSIOR ÎȚI PUNE
LA DISPOZIȚIE BROȘURI DESPRE OPERE
DIN LITERATURA ROMÂNEASCĂ SAU
UNIVERSALĂ ÎN CARE VEI GĂSI DETALII
DESPRE SCRIITOR, OPERĂ, DAR ȘI
CARACTERIZĂRI ALE PERSONAJELOR DIN
PERSPECTIVA ACTORILOR CARE LE-AU
JUCAT, ELEMENTE DE SCENOGRAFIE, COSTUM
ȘI DECOR, TOATE PREZENTATE ÎNTR-UN MOD
CAPTIVANT, FRESH ȘI COOL.**

WILLIAM GOLDING,

PICTORUL ÎN CLAROBSCUR AL FIRII UMANE

A locuit timp de mulți ani în casa bunicii sale din Cornwall, locuință cunoscută în zonă sub numele de Karenza, care în dialectul local însemna „iubire”.

A fost profesor la școala din Salisbury, unde predă și tatăl său.

S-a dedicat în exclusivitate scrisului abia după 50 de ani, când a și renunțat la cariera de dascăl.

Pe lângă predat și scris, se ocupa și de teatru, muzică și marină, în care s-a înrolat în 1940.

A luptat în cel de-Al Doilea Război Mondial, acesta punându-și amprenta profund asupra scrierilor sale.

A primit Premiul Booker în 1980 și Premiul Nobel pentru Literatură în 1983, juriul oferindu-i premiul „pentru romanele sale care, cu perspicacitatea unei arte narative realiste, dar purtând și amprenta diversității și universalității mitului, iluminează condiția umană din lumea de azi.”

Pentru contribuția adusă literaturii britanice, a fost decorat în 1988 cu rangul de cavaler de către Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii.

În 2008, revista *The Times* l-a clasat pe locul al treilea în topul celor mai mari scriitori britanici de după 1945

Deși avea un caracter aspru și reticent la cei din jur, era extrem de sensibil la criticile aduse scrierilor sale. Nu suporta să citească nici cea mai mică remarcă negativă legată de romanele sale, iar adesea obișnuia să plece din țară atunci când i se lansa o carte.

ÎMPĂRATUL MUȘTELOR

Scris în 1954, este primul roman al lui William Golding.

Cu toate că în primul an de la lansare nu a avut un succes deosebit, a devenit bestseller la scurt timp după aceea, ilustrările sale brutale ale modului în care normele morale se dizolvă cu rapiditate stârnind interesul crescând al cititorilor pentru astfel de subiecte. Se pare că „Împăratul muștelor” este chiar rezultatul concluziei trase de Golding în urma experienței sale de pe frontul de război:

există rău în fiecare dintre oameni, chiar și în copii. El obișnuia chiar să afirme că „omul produce rău, așa cum albina produce miere”.

„Împăratul muștelor” a fost ecranizat de două ori și dramatizat în 1993 de către Nigel Williams [1] și jucat pentru prima dată la Royal Shakespeare Company din Stratford-upon-Avon în 1995.

[1] Adaptarea lui Nigel Williams este pusă în scenă și la Teatrul EXCELSIOR.

Distribuția:

Ralph – Ștefan Iancu
Jack – Vlad Ionuț Popescu
Piggy – Mihai Mitrea
Roger – Ștefan Mihai
Simon – Alex Popa
Sam – Dan Pughineanu
Eric – Andrei Bibire
Henry – Dan Clucinschi
Bill – Vlad Lință
Perceval – Alin Potop
și
Loredana Cosovanu
Mircea Alexandru Băluță

Regia: Tudor Lucanu
Scenografia: Vladimir Turturica
Miscarea scenică: Ștefan Lupu

Muzica și universul sonor: Petre Ancuța
Asistent de regie: Alina Dumitrache
Foto: Vlad Catană

ÎMPĂRATUL MUȘTELOR

PRODUȚIE A TEATRULUI EXCELSIOR

„Împăratul muștelor” este o operă esențială, care, alături de scrieri precum „Portocala mecanică” sau „Ferma animalelor”, studiază natura umană în profunzimea ei.

Astfel de povești sunt importante pentru că putem recunoaște arhetipurile sau chiar caracterele acestor personaje din jurul nostru. Romanul lui William Golding este de o contemporaneitate cutremurătoare. Problema violenței, a atacurilor tinerilor asupra altor tineri, fenomenul de „bullying” sunt din ce în ce mai acute. Și chiar dacă o poveste nu poate schimba lucrurile dintr-o dată, poate să îl facă pe cititorul ei sau pe spectatorul care vede această poveste la teatru să își pună anumite întrebări și să discute despre aceste probleme.

Un grup de copii este evacuat din calea războiului și avionul care ar trebui să îi salveze este doborât deasupra unei insule. Unicii supraviețuitori sunt câțiva copii. Când au posibilitatea de a alege între a aștepta organizat salvatorii și a face orice vor ei, limita dintre joc și realitate devine atât de subțire încât nu se mai distinge. Fiind izolați de restul lumii pe această insulă, într-un spațiu feeric, necontaminat, ferit de atrocitățile războiului, acești băieți acționează din instinct, recurg la soluții oferite de natura umană.

Tudor Lucanu, regizor

Ce se întâmplă în piesă?

Pe scurt:

În mijlocul războiului, un grup de băieți naufragiază pe o insulă, după ce avionul în care se aflau se prăbușește. Lipsiți de supravegherea unui adult, ei trebuie să lucreze împreună pentru a supraviețui. La început, încearcă să se organizeze și să voteze un lider, iar lucrurile par să funcționeze destul de bine. Situația începe să ia o turnură nefavorabilă atunci când câțiva dintre ei încep să devină obsedați de vânătoare și supraviețuire, renunțând la o mare parte dintre laturile lor umane și încetând să mai respecte regulile inițiale. Ajung, astfel, să se scindeze în două grupuri rivale care sunt în conflict permanent, deznodământul fiind unul sângeros, ce include chiar crima. Povestea se încheie cu zgomotul făcut de elicele unui elicopter, sosit, în sfârșit, ca să-i salveze. De naufragiu sau de ei înșiși?

„Împăratul muștelor” este un studiu extrem de amănunțit al naturii umane; prin plasarea unor copii pe o insulă pustie și scoaterea la suprafață a comportamentelor animalice, Golding a vrut să arate că așa-zisa purtare civilizată este doar o mască pentru adevărata fire a omului. El a accentuat această idee eliminând complet adulții din firul epic, folosind copiii drept personaje pentru a arăta faptul că răutatea și violența sunt elemente intrinsece ale firii umane, indiferent de vârstă.

Deoarece „Împăratul muștelor” prezintă personajele într-o societate opresivă, de coșmar, rezultat al propriilor firi defectuoase, romanul este un exemplu de ficțiune distopică*. În opoziție cu ficțiunea utopică ce susține faptul că oamenii sunt ființe perfectibile, iar o societate lipsită de suferință este posibilă, ficțiunea distopică afirmă că in justiția socială este inevitabilă. Scriitorii distopici folosesc frica, suspansul și adesea violența pentru a-i avertiza pe cititori de pericolele totalitarismului; mesajul principal transmis de astfel de lucrări este că societatea nu poate fi pe deplin perfectă, însă se poate îmbunătăți dacă indivizii lucrează împreună către un progres democratic. Ralph reprezintă acest potențial uman, în insistențele sale către libertatea de exprimare, vot și colaborare pentru a-și asigura adăpostul, hrana și pentru a întreține focul.

Deși începutul piesei ne trimite cu gândul la o lume edenică, cu păduri luxuriante, fructe proaspete, apă curată și plaje strălucitoare, aceasta se transformă rapid într-un peisaj distopic în care băieții sunt înfometăți, murdari, înspăimântați de fiară și tiranizați de un lider sadic.

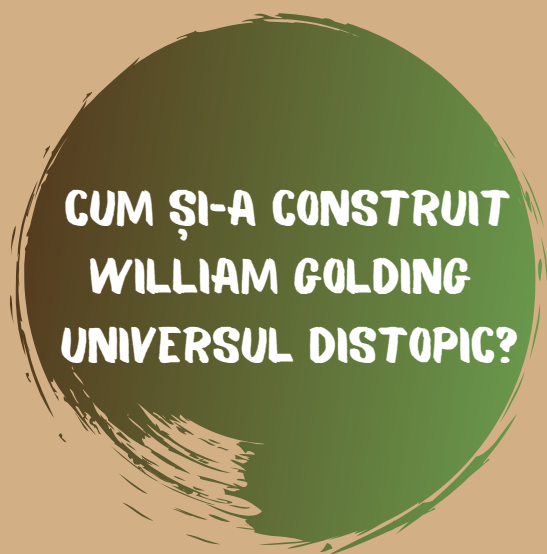
Intriga principală a romanului este reprezentată de conflictul dintre Ralph și Jack, lupta pentru supremație între cei doi simbolizând antagonismul dintre democrația pașnică (Ralph) și dictatura violentă (Jack). Ambii copii sunt lideri pentru grupul din care fac parte; deși Jack acceptă conducerea lui Ralph la început, rivalitatea dintre cei doi crește până când devine o luptă pe viață și pe moarte. Ralph și Jack sunt totemuri ale diferitelor valori și aspecte ce constituie natura umană. Ralph întruchipează respectul pentru lege, simțul datoriei, rațiunea și protejarea celor lipsiți de putere, în vreme ce Jack este imaginea violenței, cruzimii, a structurii de gașcă și clan, a guvernării prin frică și tiranie.

* Acest gen a devenit popular în secolul XX, când opere precum „Ferma animalelor” și „1984” ale lui George Orwell au prezentat lumi ale viitorului guvernate de tiranie, violență și libertate de exprimare eradicată.

Pe măsură ce vedem cum autoritatea lui Ralph asupra băieților slăbește până în punctul în care este exclus din grup și vânat, povestea ne arată faptul că impulsurile violente și sălbatice ale umanității sunt mai puternice decât civilizația, inherent fragilă. Cu acțiunea petrecându-se pe fondul unui război mondial, romanul trage un semnal de alarmă asupra consecințelor pe care le are armamentul asupra societății, precum și asupra invaziei umane în natură, ce produce destabilizări permanente. Relatând acțiunea prin ochii unor copii izolați de restul lumii, povestea creează o imagine universală a unui grup mic de oameni ce se luptă atât cu natura, cât și cu el însuși. Folosind cele două personaje principale, Ralph și Jack, drept imagini ale celor două sisteme principale de guvernare a societății, Golding creează un conflict ce pare să ducă, inevitabil, la distrugerea unuia dintre personaje. În schimb, acesta rezolvă problema introducând elementul-surpriză al realității „adulte” ce vine să împiedice natura umană să se dezlănțuie.

Cu toate că, în final, băieții ajung să fie salvați de un elicopter, faptul că un război mondial are loc în același timp subliniază ideea civilizației amenințate permanent de forțele răului și ale violenței.

„Împăratul muștelor” este, printre altele, un roman alegoric, ceea ce înseamnă că autorul și-a exprimat ideile prin diverse teme, motive și simboluri regăsite pe parcursul acțiunii în construcția personajelor sau în diverse obiecte și spații.

TEME ȘI MOTIVE

CIVILIZAȚIE VS. SĂLBĂȚICIE

Principală idee în „Împăratul muștelor” este conflictul dintre două impulsuri antagonice care există în orice ființă umană: instinctul de a trăi în pace, conform unui set de reguli și prețuirea binelui unei comunități împotriva instinctului de a ne satisface dorințele imediate, de a acționa violent pentru a obține supremația și de a ne impune propria voință în fața celorlalți.

Pe măsură ce acțiunea avansează, autorul ne arată modul în care fiecare om simte aceste instincte diferit: Piggy, de pildă, nu posedă instincte violente, în vreme ce Roger pare incapabil de a înțelege regulile unei societăți. Totuși, William Golding vede adesea comportamentul moral drept o conduită pe care civilizația ne-o impune și mai puțin o purtare naturală a omului. Când sunt lăsați nesupravegheați, oamenii se întorc la instinctele lor violente, cele mai puternice din natura lor.

PIERDEREA INOCENȚEI

Pe măsură ce băieții se transformă din copii educați în vânători însetați de sânge, își pierd inocența pe care o aveau în expozițiune. Sălbaticii vopsiți pe trup care au vânat și torturat animale și oameni sunt total diferiți de copiii de la începutul romanului.

Lumișul în care Simon stă la început simbolizează pierderea inocenței – inițial, este un spațiu al păcii și al frumosului. Dar când se întoarce mai târziu, el găsește capul mistrețului înfipt într-o țepușă în mijlocul acestui lumiș, marcând momentul în care sacrificiul de sânge perturbă paradisul care existase anterior – un simbol puternic al răului intrinsec ce distruge inocența copilăriei.

LUPTA DE A CONSTRUI SOCIETATEA

Această luptă este cea care conturează conflictul principal din „Împăratul muștelor”. Ralph și Piggy sunt convinși că regulile, ordinea, structura sunt prioritățile principale, în vreme ce Jack crede că vânătoarea, violența, dar și distracția constituie lucruri mai importante decât siguranța, protecția și planificarea viitorului. Crearea unei societăți organizate și funcționale se dovedește a fi o sarcină prea obositoare pentru mulți dintre băieți, aceștia preferând să rămână la recompensele și plăcerile imediate. Spre final, până și Ralph ajunge să uite de ce menținerea unui foc pentru a fi salvați este importantă.

RĂZBOIUL ȘI VIITORUL UMANITĂȚII

Cu acțiunea plasată în mijlocul unui război, „Împăratul muștelor” oferă o imagine a ceea ce ar putea fi societatea în încercarea de a se reconstrui în urma unei catastrofe cauzate de om. În eforturile lor de a-și constitui comunitatea, băieții nu reușesc să se pună de acord cu privire la reguli și sfârșesc prin a cădea în capcana sălbăticiei. Ralph înțelege că ordinea socială, echitatea și empatia nu au valoare într-o lume de după război, în care supraviețuirea în sine este o luptă. Cadavrul parașutistului care aterizează pe insulă ne reamintește de faptul că, în vreme ce băieții încearcă să trăiască în pace pe insulă, lumea este în continuare în război. Însă chiar și în izolare sunt incapabili de a evita violența, ilustrând întreaga stare a lumii de la momentul respectiv.

RĂUL IMANENT DIN OM

Faptul că personajele sunt băieți sugerează că răul este prezent chiar și în copii. Jack dorește, la început, să respecte reguli și să contribuie la construirea unei civilizații, dar devine obsedat de vânătoare, simțindu-se mai puternic prin promisiunea violenței. În vreme ce Piggy încearcă să refuze participarea la comportamente brutale și animalice, Ralph este devastat când realizează că nu este cu nimic mai presus de Jack sau Roger, acea latură întunecată existând și în interiorul său.

Golding nu realizează conexiuni directe sau explicite cu simbolistica creștină în „Împăratul muștelor”; însă aceste referințe funcționează sub forma unui motiv subtil, adăugând rezonanță tematică ideilor principale din poveste. Insula în sine (în special luminișul în care îl găsim pe Simon la început) ne reamintește de Grădina Edenului, coruptă de apariția șarpelui. În mod similar, putem vedea „Împăratul muștelor” drept o reprezentare a maleficului ce lucrează pentru a perpetua răul printre oameni.

SIMBOLURI

Cochilia

Ralph și Piggy descoperă o cochilie pe plajă și o folosesc pentru a aduce grupul împreună, dar și la ședințe, cel care dorea să vorbească fiind nevoit să aibă cochilia în mână pe durata discursului său. Astfel, ea devine un simbol puternic al civilizației și ordinii. Pe măsură ce civilizația insulei se erodează, iar băieții descind în sălbăticie, aceasta își pierde puterea și influența printre ei. Ralph și Piggy încearcă cu disperare să țină cochilia în mână de fiecare dată când vor să-i convingă pe ceilalți să renunțe la metodele brutale, dar sfârșesc prin a fi asaltați cu pietre.

Ochelarii lui Piggy

Piggy este băiatul cel mai inteligent și rațional din întregul grup, iar ochelarii săi reprezintă puterea eforturilor științifice și intelectuale dintr-o societate. Această semnificație este clară de la bun început, băieții folosind lentilele ochelarilor pentru a aprinde focul pe insulă. Când vânătorii lui Jack invadează tabăra lui Ralph și fură ochelarii, aceștia iau cu ei și posibilitatea de a face focul, lăsând grupul advers lipsit de putere. În egală măsură, furtul ochelarilor și atitudinea sălbaticilor față de Piggy sunt simboluri puternice ale unui comportament pe care îl întâlnim adesea în jurul nostru, cunoscut sub numele de „bullying”.

Focul

Focul arde pe munte și, mai târziu, pe plajă, pentru a atrage atenția navelor care trec prin zonă, cu speranța că îi vor salva pe băieți – el devine, astfel, un simbol al conectării copiilor cu civilizația. Atâta vreme cât focul arde există o șansă ca acești băieți să fie salvați și să se întoarcă în mijlocul societății. Când acesta se stinge, ne dăm seama de faptul că și-au pierdut dorința de reintegrare socială și că și-au acceptat condiția sălbăticiei. Astfel, focul funcționează ca un fel de măsurătoare a forței pe care instinctul de civilizație o are pe insulă.

Fiara

Fiara imaginară care-i îngrozește pe copii reprezintă instinctul primar de sălbăticie care există în orice ființă umană. Pe măsură ce băieții se sălbătesc, credința lor în fiară crește, ajungând să o trateze ca pe un idol totemic. Comportamentul lor este ceea ce aduce fiara în existență; deci, cu cât se poartă ei mai sălbatic, cu atât mai reală pare fiara.

**DAR CE ZIC
PERSONAJELE?**

Ralph e, probabil, tot ceea ce aspirom eu să fiu la vârsta de 13 ani. Un băiat curajos, carismatic, cu calități de lider și care luptă pentru prietenii lui în orice situație. Când am început repetițiile, am avut ca provocare să ating aceste idealuri ale unui copil și să încerc să mă apropiu de o inocență pe care o pierdusem, dar pe care am reușit să o regăsesc datorită acestui spectacol.

(Ștefan IANCU alias Ralph)

Jack Merridew este un tânăr provenit dintr-o familie înstărită din Marea Britanie. Fiind alintat mai toată copilăria sa, acesta nu concepe să nu obțină ceea ce-și dorește; așa că este dispus să recurgă la orice tertip numai pentru a dobândi acel ceva. În momentul în care nimeni nu îl înțelege și se simte refuzat, devine o cu totul altă persoană, uitând parcă adevărata sa identitate.

(Vlad Ionuț POPESCU alias Jack)

Piggy este unul dintre cele mai dragi personaje pe care am avut ocazia să le interpretez. Dincolo de aspectele fizice care îl diferențiază de ceilalți băieți și îl fac o țintă ușoară pentru ceea ce în zilele noastre numim „bullying”, Piggy nu conține să fie vocea rațională a grupului și să creadă în convenția socială care, din punctul lui de vedere, este cel mai scurt drum către salvare. Într-un mediu în care toți cei din jur își pierd orice reper sau valoare (fie ea morală sau intelectuală), Piggy încearcă până la final să creadă în civilizație, fiind incapabil să perceapă realitatea situației în care se află. Odată cu moartea lui, singura intenționată, pierde și ultima urmă de umanitate.

(Mihai MITREA alias Piggy)

Viața lui Henry pe insulă începe extraordinar de bine; fiind în cor, este unul dintre băieții care se impun, mai ales că face parte dintre apropiații lui Jack. Pe parcurs, totul se transformă, degradarea grupului îl împinge spre frică, necunoscutul îl debusolează, urmând să își readucă aminte de civilizație abia la auzul elicelor elicopterului ce i-a găsit și urmează să îi salveze... și să îi salveze de la ce au devenit pe insula pustie.

(Dan CLUCINSCHI alias Henry)

Simon face parte din grupul de copii care se prăbușește cu avionul pe o insulă nelocuită din Oceanul Pacific. Grupul de supraviețuitori are parte de o maturizare forțată, aceștia fiind nevoiți să-și organizeze singuri viața în noul mediu. Romanul urmărește formarea unei micro-societăți, prin intermediul căreia ni se dezvăluie o serie de trăsături specific umane ce își fac apariția în momentele de criză.

Ca parte a acestei micro-societăți, Simon îi reprezintă pe cei slabi de înger și cu o sănătate precară, care atunci când se instalează lupta pentru supraviețuire sunt primele victime. El este „un ciudat”. Acest adjectiv se datorează faptului că suferă de epilepsie, boală care îi determină caracterul și îl obligă să evite activitățile desfășurate de colegii săi. Nu este pasionat de fotbal și de activități fizice, nu are energia celorlalți și preferă, mai degrabă, să stea deoparte și să privească. Aceste lucruri îl transformă în ținta ironiilor celorlalți copii. De aceea, este lipsit de încredere în el însuși; și deși posedă un intelect peste medie, el nu își poate susține opiniile.

Simon este un personaj introvertit, lucru care îl face să fie cel mai matur din întregul grup. El este capabil să nu cadă pradă fricii și preferă să caute răspunsuri. Înțelege că nu este important cine propune o anumită regulă, ci utilitatea acesteia. Se îndoiește de prezența monstrului pe insulă și își asumă responsabilitatea de a dovedi că acesta nu există.

Pentru mine, Simon reprezintă curajul în forma lui cea mai pură. El devine simbolul omului care înoată contra curentului în căutarea adevărului și care plătește cu viața pentru gestul său. Nu înainte, însă, de a înțelege că Împăratul muștelor se naște din ei și din frica lor. Suntem noi și fricile noastre.

(Alex POPA alias Simon)

Când am aflat că se va monta „Împăratul Muștelor” la Teatrul Excelsior m-am bucurat gândindu-mă că astfel voi citi în sfârșit această carte peste a cărei lectură sărisem foarte elegant în clasele primare. Am descoperit o poveste potrivită atât tinerilor, cât și adulților, pentru că e structurată pe mai multe niveluri de înțelegere, trăsătură care-i asigură relevanța și astăzi.

La lucru, am descoperit o echipă formată doar din tineri, fie că vorbim de actori, fie că vorbim de regizor, Tudor Lucanu, sau de coregraf, Ștefan Lupu, echipă în care s-a născut o atmosferă propice lucrului asiduu la spectacol (țin să menționez aici repetițiile de la 7:30 dimineața pe care le aveam în majoritatea zilelor, perioadă în care eu mă „trezeam” la 5:30). Poate că tocmai datorită acestei perioade de repetiții, să îi spunem „cel puțin inedite”, am devenit prieteni, fiind și acum, la 2 ani de la premieră, foarte fericiți când primim programul pe luna viitoare din care nu lipsește „Împăratul muștelor”.

Personajul meu, Sam, mi-a dat șansa de a mă folosi de chimia excelentă pe care o am cu Andrei Bibire, el jucând fratele meu geamăn, Eric, în scopuri comice.

Personajele au o complementaritate aparte, diferită de tot ce am mai întâlnit până acum ca actor.

Pe scurt, bucurați-vă de acest spectacol și, la sfârșit, dacă veți aplauda, să nu uitați că orele pe care le dormeam pe noapte în perioada de repetiții ar putea fi numărate, cu lejeritate, pe degetele unei singure mâini de-ale voastre.

**(Dan PUGHINEANU
alias Sam)**

ȘI DE CE SE CHEAMĂ ROMANUL „ÎMPĂRATUL MUȘTELOR”, PÂNĂ LA URMĂ?

„Împăratul muștelor” face referire la lumea veche a idolilor. Este, din nou, o referință biblică, Împăratul muștelor fiind traducerea literală a lui Beelzebub, unul dintre cei mai puternici demoni, menționat în Noul Testament. Numele este alcătuit din două cuvinte ebraice, „ba'al” (stăpân) și „zebub” (muscă). Pe parcursul piesei, copiii se „murdăresc” tot mai mult, o reflexie a stării lor interioare. Pe măsură ce sălbăticia și maleficul din ei se amplifică, ei caută un simbol, un idol pe care să-l venereze. Când Jack și vânătorii săi ucid un mistreț, găsesc ocazia mult căutată; ei lasă capul porcului înfipt într-o țepușă drept ofrandă adusă fiarei. Capul ajunge să putrezească rapid și să fie înconjurat de muște, „Împăratul muștelor” devenind, astfel, simbol al răului și sălbăticiiei tribului lui Jack.

CE E DE REȚINUT?

„Împăratul muștelor” este una dintre operele clasice ale literaturii universale deoarece analizează în profunzime lupta dintre bine și rău, existentă în toate ființele umane;

Conflictul se realizează prin apariția temelor antagonice, care întăresc ideea de luptă a binelui cu răul;

Opera pune sub semnul întrebării gradul real de civilizație al oamenilor, arătând că, în absența unui control și a unor reguli, aceștia cad pradă instinctelor lor primare.

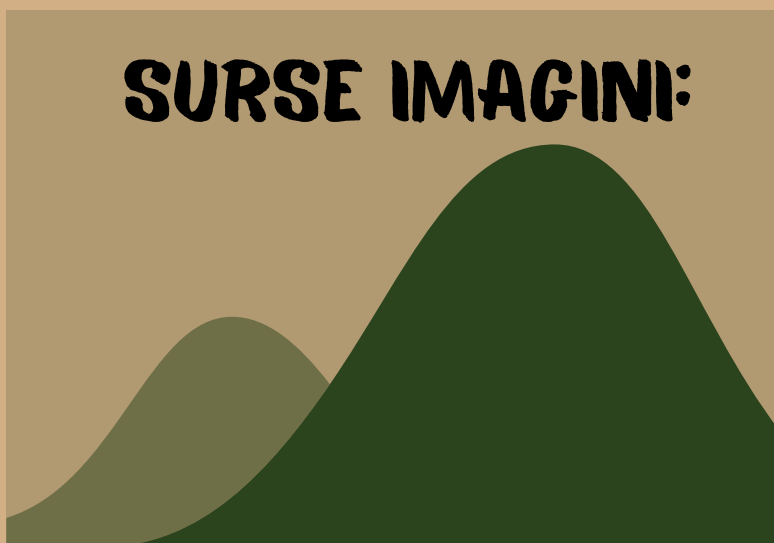

DISCLAIMER

Aceste materiale nu își propun să înlocuiască informațiile predate elevilor de un profesor, ce sunt structurate în conformitate cu programa școlară, ci doar să ofere sprijin în înțelegerea și aprofundarea universului unui autor din perspectiva oamenilor de teatru.

AȘADAR, TEATRUL EXCELSIOR ÎNCURAJEAZĂ LECTURAREA ACESTOR BROȘURI DOAR ÎN COMPLEMENTARITATE CU MATERIALELE DE STUDIU ȘCOLARE.

SURSE IMAGINI:

Pădure virgină cu apus, Henri Rousseau, ulei pe pânză, c. 1909, colecție privată;

Cap de mistreț, Nikolay Vorobyov, sculptură digitală în bronz, 2018, colecție personală;

Tabanus Sp. Femelă-tăun, Thomas Shahan, cerneală pe hârtie și colorizare digitală, 2015, colecție personală;

**Concept și realizare: Eliza NIRLU
Grafică: Radu și Irina STRÎMBEANU**

Teatrul EXCELSIOR București